

A Hét

TÁRSADALMI, KRITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Társadalmi bojkott a Dréhr-per mefisztója: Halász Lajos bankár ellen

Budapest társadalma régen fogadott olyan je- ges dermedtséggel ítéle- tet, mint amellyel a tábla Dréhr Imrét má- sodizban is két és fél- évi fegyházbüntetéssel sújtotta. Ennek a súlyos ítéletnek a reflektor- tényében még kirivóbbá válik az a né- hány mellékfigura, akik

Dréhr Imre tragédiájában valóság- gal rasputini ördöngösséggel ját- szottak közre.

Az ügy női szereplőjén kívül, akinek furcsa játéka nem annyira egy poli- tikai per, mint inkább egy chikágói alvilági dráma milliójébe kíváncz- nak, Mefisztó-szerűen bukkan elő a hát- térből

Halász Lajos bankár, a Német- Magyar Mezőgazdasági rt. egykori menedserének kaján és rosszlú profilja.

Ellenszenvesebb szerepet, mint a pesti pénzpiacnak ez a méltán levitézlett fezőrje, nem igen játszottak még a magyar pénzvilágban. Kiderült a fő- tárgyalás adataiból, hogy ez a Halász bankár, miután hosszú időn át a bizal- mas tanácsadó és a jó fiú maszkjában settenkedett miniszteri és államtitkári

előszobákban, mikor homályos pénz- ügyi műveletei miatt

szorult a hurok a nyaka körü, egyszerre frontot változtatott és a csöndes házbizalmiból agresszív, magabizó ember lett, aki fülbesugás helyett most már diktálni akart.

A szemforgató jófiúból sötétareú Leó lett, aki azt hitte, hogy hátmögötti mes- terkedéseivel és vakmerő zsarolásaival miniszteri segítséggel betömhethi azokat a réseket, amelyeket hazárd spekulációi vállalkozásain ejtettek.

Azzal a viselkedésével pedig, amelyet a fő tárgyalás országos nyilvánossága előtt tanusított, ahol minden erejével igyekezett sárral befröcskölni, befeke- títeni és eláztatni mindenkit, aki jó- hiszemű naivitásában valaha is szóba- állt vele,

kihívta maga ellen az egész köz- vélemény mélységes ellenszenvét, amelyet nem lehet többé semmiféle módon közömbösíteni.

Emlékezetes, hogy Dréhr Imre vé- dője, dr. Gál Jenő még Halász Lajos törvényszéki vallomása után hamis ta- nuzásért feljelentette, most pedig — értesülésünk szerint — az ügyészség az ügy iratai alapján hivatalból indít el-

járást mindama manipulációi és vissza- élései miatt, amelyet bankjával évek során át űzött.

Ehhez a hatósági eljáráshoz csatla- kozik most az az

általános, minden társadalmi ré- tegre kiterjedő bojkottmozgalom, amelyet néhány előkelő közgazda- sági személyiség kezdeményezett Halász bankár ellen.

Ez a bojkottmozgalom azt célozza, hogy a Dréhr-ügyben visszataszító sze- repet játszott, levitézlett bankár ne vi- hessen többé semmiféle szerepet a gaz- dasági közéletben, ne juthasson szá- mára még morzsányi sem az üzleti élet koncaiból és így kénytelen legyen egyszersmindenkorra beszüntetni min- denféle aktív pénzügyi tevékenységet.

Nem tudni, hogy a hivatalból megin- duló büntető eljárásnak mi lesz az eredménye, de nem is óhajtunk elébe- vágni annak.

Az iratlan társadalmi törvény ne- mes bosszúhadjáratát azonban min- denki jogosnak és igazságosnak fogja találni a magyar Rasputin- bankárral szemben.

Az elitelő közhangulat, amelynek je- lei itt-ott már letagadhatatlanul meg-

nyilatkoznak, máris olyan következményekkel járt részére, hogy a gazdasági élet komoly tényezői szoba sem állnak a méregkeverő bankárral, akivel minden téren éreztetik azt a mélységes benső megvetést, amely az ilyen két-

laki ál-Mefisztóknak joggal kijár.

Ez a bojkott a törvény paragrafusainál is hatásosabban bosszul és büntet.

És, ha valaki, úgy Halász Lajos bankár megérdemelte.

utóbbi kedvéért egy időre otthagyott, felér jelentőségben és méltóságban azal, amellyel felesérelte.

Halló mi ujság?

Winter Rudolf dr.-t, a Winter Hermann szénkereskedelmi rt. vezérigazgatóját, a pesti társasági élet egyik ismert tagját az elmúlt héten majdnem szerencsétlen kimenetelű, súlyos baleset érte. Dr. Winter Rudolf a vállalat csúzdájában tevékenykedett és mialatt utasításait osztogatta, egy súlyos és hatalmas fatörök zuhant a fejére. Csak az utolsó pillanatban sikerült félreugrania annyira, hogy a súlyosabbá válható balesetet egy kisebbfokú agyrázkódással úszta meg. A Fásor-szatóriumot, ahol azóta ápolják, szerencsére már a közeli napokban elhagyhatja.

Az örömdetesen fellendült idegenforgalom a külföldi műértők egész raját csábítja a magyar fővárosba, akik ódon ritkaságokat, márkás magyar festményeket és műtárgyakat kutatgatnak nagy előszeretettel a belvárosi műkereskedésekben. Ezek között is Besnyő Béla kormányfőtanácsos, az ismert európai hírnevű műkereskedő viszi el a pálmát, aki több magyar festő- és képzőművész alkotását plasszirozta az idegen műértők között. Besnyő Béla europérsége, kitűnő judiciuma és műveltsége tehát a legfőbb vonzóereje a műgyűjtő külföldieknek, akik közül számosan eszközöltek Budapesten hazai mértékkel mérve, igen szép és imponáló vásárlásokat.

Győrbíró Mariann, a mozivilág kedvelt Győrbíró-ezredesének lánya, az ismert társaságbeli „szépség” olyan meglepő képességekről tett tanúbizonyoságot a női divattervezés terén, hogy noha csak most tette meg az első lépéseket, kreációinak mégis fővárosszerte híre futott. A művész- és színházevilágban egyszerre fedezték fel, mint európai nivón mozgó tervezőnőt, akinek elgondolásai, kiváló ízlése, frappáns erővel hatnak. Bizonyosra vehető, hogy Győrbíró ezredes híres szép lánya ezen a sok pretenziót megkövetelő iparművészeti területen imponáló karriert fog befutni.

Földes Albert, a Benzinkartel adminisztratív igazgatója és az ismert, gazdag belvárosi kereskedő között az elmúlt héten majdnem tettlegességig menő összetűzés támadt az egyik színház foyerjében. A belvárosi kereskedő ugyanis nem valami tapintatos megjegyzés kíséretében figyelmeztette Föl-

des igazgatót ruházatának egyik diszkrét helyen támadt feltűnő hiányosságára. A komolyabb botránynak csak az vette ezejét, hogy a nézőterre igyekvő publikum elsodorta egymástól a farkaszemet néző feleket.

Douglas Fairbanks háromnapos pesti tartózkodása alatt egyetlen korty barackpálinkát sem ivott. Anná több tokapit.

Ródossy Edit, a legmondanebb pesti dízőz, akinek tizianvörös haja, vonzó székszeplije oly érdekes színtöltja a pesti művészéletnek, most egyre-másra kapja a legragyogóbb szerződtetési ajánlatokat. Legutóbb egy délamerikai szerződést kínáltak fel neki, de a művész nő egyelőre még habozik, hogy ezt vagy pedig a Bristol-szálló ajánlatát fogadja-e el, ahol Súlyom Janka helyett lépne fel.

Rökk Marika filmje nem aratott bomba-sikert Berlinben. Már az Ufa egyik kisebb mozijába, a Haus Vaterland épületében lévő Kammerspielé-be száműzték a „Leichte Kavalleri”.

Párbeszéd a Király Színház kardalosnői között:

— Hallottad? Korda Sándor Pestre jön. Melléfgoglalkozáshoz jutunk a filmen.

— Hogy-hogy?

— Elmegyünk hozzá kardalosnőnek.

Az utóbbi időben keveset hallunk Gallai Nándorról, a kitűnő táncoskomikusról, holott évekkal ezelőtt még majdnem az összes színházakban ő tanította be a legmodernebb színpadi táncokat. Valóban értékes, nívós színész, akit újra fel kellene fedezni a pesti színházgazdátoknak. Vagy talán nincs eléggé jó szemük ahhoz, hogy ezt a kivételes képességű színművészt újra sorompóba állítsák? Még az sem lehet ráfogni, hogy sztárallűrjei vannak és sztárgázsikat követel, mégis megfedkeztek róla.

Diamant Lajos, a Gerő-konszern és a Décsi-mozi igazgatója legutóbb érdekes terv elfogadását javasolta Gerő István vezérigazgatónak. Ezek szerint a mozik kedvelő publikum érdekében az előcsarnok egyik sarkát rómiszalonnak kellene berendezni, míg a szünetben ugyancsak a közönség számára, tudományos előadásokat kéne tartani. Az első ilyen előadás megtartására maga Diamant igazgató vállalkozott, aki „En és Hollywood” címmel Hollywood létrejöttében és naggyáfejlesztésében való szerepéről mondana el új, még ismeretlen részleteket.

Szerkeszti:

FLEINER JENŐ

Felelős szerkesztő és kiadó:

NAGY KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

V., Wekerle Sándor ucca 24.

Telefon: 17-9-68.

Minden cikkért szerzője felel.

Viktória nyomda, VII. Király u. 3.

A magyar rádió 10 éve

El sem hinnők, hogy a magyar rádió máris megérte fennállásának tízéves évfordulóját és mintha csak tegnap történt volna, hogy a csepeli leadóállomás elkezdte szétsugározni bűvös energiáit, magyar szó és magyar muzsika csendült fel országszerte és megszűt az ország határain, hogy hirdetője legyen mindenütt kultúránknak, fölényes szellemiségünknek, évezredes civilizációnknak.

Egészen szerényen, szűk keretek között, de rengeteg akarattal és hittel indította el vitéz leveldi Kozma Miklós tíz évvel ezelőtt az első csodasugarakat, amelyekből kisarjadzott a magyar rádió-kultúra jelenlegi imponálóan hatalmas építménye. Mintha az ő törhetetlen energiája, munkavágya, magyaros lelkesedése működött volna az éter szárnyain, úgy nőtt, gyarapodott, erősbödött a magyar rádió mindaddig, amíg mai, európai nivóját elérte. A pioniroknak a tízéves jubileum ünnepén ugyancsak sok örömről telhet abban a szemet-leket gyönyörködteső látványban, amelyet a sándoruccai pompás székház, annak tökéletes technikai berendezése és a lakihegyi nagyadó szinte allegorikus izezete nyújt. A magyar akarás, a magyar igyekezet legszebb jelzőállomásai azok a teljesítmények, amelyek Kozma Miklós nagyvonalú, elhivatott, energiától duzzadó, lelkes munkásságának köszönhetik léteüket s amelyek ma világsszerte előkelő pozíciót biztosítanak a „Rádió Budapest”-nek a világ legtökéletesebb rádióművei rangsorában.

De nemcsak a technika, hanem a magyar szellemiség pompás fegyverténye volt, hogy ország-világ számára olyan magas nivójú, zenei, irodalmi és ismeretterjesztő missziót vállalt és teljesített, mint aminővel a magyar rádió joggal eldicsekedhetik. Ez volt az első hazai intézmény, ahol valóban helyet adtak a fiataloknak, ahol egész új nemzedéket neveltek fel írókból, tudósokból, színészekből, művészekből, ahol az egész nemzeti kultúra hangot és ösztönzést kapott szebb és nagyobb teljesítményekre.

Mindezt le kell szögeznünk akkor, amikor a magyar rádió első tíz esztendőjére visszapillantunk. És éreznünk kell, hogy annak a Kozma Miklósnak szelleme, akinek teremő-akarata a nagy művet felépítette, ma is ott rejtőzik a rádió szerkezetének minden porcikájában. Hiába szólította el munkahelyéről a nagypolitika Kozma Miklóst, az ő helye fel van tartva továbbra is részére és a tízéves jubileum ünnepség elismerő, dícsérő hangjai is az ő bársónyszéke felé szállanak. Bizonyos, hogy az a munkaasztal, amelyet